

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૧— વૈશાખ. અંક ૧૦ મો.

પ્રભુસ્તુતિ

શાર્દૂલ વિકીડિત.

જેમાં તત્ત્વ તણે પ્રબોધ સધલો સત્યાર્થ તે સ્થાપતો,^૧
જે કદાદી^૨ તણા કુતર્ક સધલા નિર્મૂલથી કાપતો;
જેને આર્હત પંડિતો નિજ મતે કહે છે અનેકાંતને,^૩
તે પ્રેમે પ્રણમું જિનેંદ્ર મુખના સ્યાદાદ સિદ્ધાંતને. ૧

કાલ ચરિત.

હરિગીત.

લક્ષ્મીવતી લલના^૪ સમી પૃથ્વીતણા પટને વિષે,
નિષ્પર્ણ^૫ નિજ કાલેજ સૌ વૃક્ષો પ્રતિ વર્ષે બને;

૧ સ્થાપન કરતો. ૨ નહારા વાદીઓ. ૩ અને કાંત એવા મતને.
૪ સ્ત્રીના સરખી. ૫ પાંદડા રહિત.

૨૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

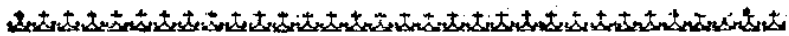
પુષ્પો ખરે છે; ને નમે નિજ નિજ સમે તારાવલી,^૧
 સૌનો સમો વિધિએ^૨ ઘડયો હે કાલ, પણ તારો નહીં. ૧
 સંસારના વ્યાપાર અર્થે દિવસનું નિર્માણ છે,
 સંધ્યા સુખદ^૩ બહુ મિત્રમંડળ સગ કેરું સ્થાન છે;
 નિદ્રાતણા સ્વપ્નો પ્રભુની પ્રાર્થના માટે નિશા,^૪
 નર્વ પ્રતાપી કાલ તુજ માટે બધાં એ સર્વદા. ૨
 આનંદને સંચીતનો ઉત્કૃષ્ટ ભોજન પ્રીતનો,
 જે સમય હર્ષમદ સમય તે પણ મલે બહુ રીતનો;
 સામર્થ્યે સૌક સશુદ્રનું અભિભવ^૫ કરીને એકદા,
 અશુ પડાયે નયનથી વશવર્તી^૬ હે પણ તુજ બધા. ૩
 વૈવન નયન કે પુષ્પ નિશ્ચિત છે ભસ્ય ભેજામગી,
 જાપહરણ તુજ કરતા રમે આત્મા અમર નિજ નિજ ગણી,
 પણ કાલ, તું વિકરાળ છે તહિ લેશ કલેરા કદા સહે,
 બહી ભલે તુજનો પડવ કે નહિં પડવ^૭ સુખ મનમાં લહે. ૪
 વ્યોમે^૮ ફરે વસતા વિહંગો^૯ તેય તુજ પાસે પડે,
 (જ) જલાંધ અગાધ જલે ફરે (તે) જલચર સુધાં તુજને નડે;
 વસુધાતણા^{૧૦} વિભૂષણ વલી કવલો^{૧૧} કર્યા તેં નરવરા^{૧૨}
 સુખ કૃષ્ણને^{૧૩} ગતિ કુટિલતા ધણીએ નમન તુજને સદા. ૫

ગોતીચંદ આધવણ,
 કાપડીઆ.

૧ તારાઓના પોકત. ૨ કર્મે. ૩ સુપ્રસાદ. ૪ રાત્રિ. ૫ પરાભવ
 કરીને-હરાવીને. ૬ વશ રહેનારા. ૭ અપડવ. ૮ આકાશમાં. ૯ પક્ષીઓ.
 ૧૦ પૃથ્વી. ૧૧ કોણીઆ કરી ગયો. ૧૨ હે નરવર-સર્વ પુરુષોમાં શ્રેષ્ઠ
 એવા કાલ. ૧૩ કાલા સુખનો.

જીવતત્ત્વમાં મતિબ્રમ.

૨૨૧

જીવતત્ત્વમાં મતિબ્રમ.

સર્વ દર્શન શિરોમણિ જૈન દર્શનનું તત્ત્વ જ્ઞાન ભારતવર્ષમાં સર્વત્ર પ્રચારસાને પામેલું છે. તેમાં તત્ત્વ સંખ્યા નવની છે. કેટલાએક પાંચ, અને સાત તત્ત્વને પણ માને છે. સામાન્ય બુદ્ધિમાં ઉત્તારવા માટેના એ મતમાં તત્ત્વ વ્યવસ્થા દર્શાવી છે. વસ્તુતઃ જીવ અને અજીવ એ બે જ તત્ત્વ છે. જીવ અને અજીવ તત્ત્વના પેદામાં પુણ્ય, પાપ, આક્રમ, સંવર, નિર્ગર, બંધ અને મોક્ષતત્ત્વ આવી શકે છે આ સર્વમાં પ્રથમ ગણવામાં આવતા જીવ તત્ત્વ વિષે અનેક અન્ય-મતિઓનો મતિબ્રમ થયેલો જોવામાં આવે છે. જૈન આગમમાં જીવનું સ્વરૂપ યથાર્થ રીતે દર્શાવવામાં આવ્યું છે. જીવનું સ્વરૂપ સમજાવવાને જીવને પાંચ પ્રકારના લક્ષણો આપ્યા છે જીવનું વિવેચન યથાર્થ સમજવાથી અન્યમતિઓનો મતિબ્રમ પરાસ્ત થઈ જાય છે. તે પાંચ લક્ષણોનું વિવેચન નિચે પ્રમાણે છે.

જીવનું પેદું ૧ જીવ જ્ઞાનાદિ ધર્મથી ભિન્ન અને અભિન્ન લક્ષણ

છે-જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, સુખ, દુઃખ, વીર્ય,

ભવ્યત્વ,^૧ અભવ્યત્વ, સત્ત્વ,^૨ પ્રમેયત્વ,^૩ પ્રાણધારિત્વ,^૪ કોષાદિ પરિણત્વ,^૫ સંસારિત્વ,^૬ સિદ્ધત્વ અને પર વસ્તુ વ્યાવૃત્તત્વ^૭ એ પ્રકૃત્ય જ ધર્મ તે જ્ઞાનાદિ ધર્મ અર્થાત્ જીવના સ્વપર્યાય રાને પર પર્યાય તે જ્ઞાનાદિ ધર્મથી જીવ ભિન્ન પણ નથી અને અભિન્ન પણ

૧ અન્યપણું. ૨ સત્ત્વ-સાર-ગણ. ૩ પ્રમાણ કરવા યોગ્યપણું.

૪ પ્રાણને આશ્રય કરવાપણું. ૫ ક્રેત્ર-ગુરુઓ થતા નિર્ગરના પરિણામનું થવાપણું. ૬ સંસારાપણું. ૭ ખીછ વસ્તુથી નિવૃત્ત થવાપણું.

૨૨૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

નથી. પણ તે ભિન્નાભિન્ન છે. જે જ્ઞાનાદિ ધર્મથી જીવ ભિન્ન હોયતો, હું બહુ છું, હું બેઉ છું, હું બહુનાર, હું બેનાર, હું સુખી, હું દુઃખી અને હું ભવ્ય-ધૃત્યાદિ ભેદ જણાવે ન બેધબે. અને તે ભેદ તો પ્રાણિમાત્રમાં દેખાય છે. જે જીવ જ્ઞાનાદિ ધર્મથી અભિન્ન હોય તો આ ધર્મી છે. અને આ તેના ધર્મ છે 'એવી ભેદ બુદ્ધિ સંભવે નહીં અથવા જ્ઞાનાદિ સર્વ ધર્મની એકતા થવા બધ કારણ કે, તે ધર્મ એક જીવથી ભિન્ન નથી. જ્યારે ધર્મની એકતા થાય, તો માર્ગ જ્ઞાન, માર્ગ બેવું, ધૃત્યાદિ પરસ્પર જ્ઞાનના ભેદની પ્રતીતિ ન થાય જ સર્વથા જગતમાં બેવામાં આવે છે. માટે જ્ઞાનાદિ ધર્મથી જીવ ભિન્ન અને અભિન્ન છે.

આ વિશેષણથી જૈન દર્શને જીવનું સ્વરૂપ યથાર્થ સમજાવ્યું છે. તે છતાં વૈશેષિક દર્શનવાલા પોતાના મતિબ્રમથી જીવ વિષે અનેક કુતર્ક કરે છે. તેઓ કહે છે કે, -ધર્મ અને ધર્મીનું અત્યંત ભિન્ન પણું છે. તેઓની વચ્ચે ધણેજ ભેદ રહેલો છે. બૌદ્ધ લોકો કહે છે કે ધર્મ અને ધર્મીની વચ્ચે અત્યંત અભિન્નતા છે. કાણવાદી બૌદ્ધો બુદ્ધિક્ષણની પરંપરા રૂપ આત્માને ધર્મીરૂપે માને છે. આ તેમનો કેવો મતિબ્રમ. ?

જીવનું બીજું લક્ષણ ૨ જીવ વિવૃત્તિમાન છે-દેવ, મનુષ્ય તિર્યચ

વિગેરે પર્યાયમાં લમવાપણું તે વિવૃત્તિ કહેવાય તે જને છે તે વિવૃત્તિમાન જોઈલે જીવ એક ગતિમાંથી બીજી ગતિમાં જઈ શકે છે બવાંતરગામીપણું એ જીવનું લક્ષણ છે. આ લક્ષણને ચારીક મતવાલા માનતા નથી તેઓ કહે છે કે, આત્મા બવાંતર ગામી નથી આ તેમનો કેવો મતિબ્રમ ! ન્યાયમતવાલા

જીવતત્વમાં મતિભ્રમ.

૨૨૩

પણ તે વિચારથી બુદ્ધ પડે છે. તેઓ આત્માને એક નિત્ય અને કૂટસ્થ માને છે. કેટલેક અંશે આત્માનું ભવાંતર ગ્રામીપણું તેઓને સ્વીકારવું પડે છે પણ જીવાત્મા એકજ છે એમ કહી તેઓ પોતાનો મતિભ્રમ પ્રગટ કરે છે.

જીવનું ત્રીજું ૩ જીવ શુભાશુભ કર્મ કરનારો છે. પોતે લક્ષણ કરેલા શુભ કર્મનો અને અશુભ કર્મનો તે કર્તા છે. અહિં સાંખ્યમતવાલોનો એવો મતિભ્રમ છે કે, જીવ કદિ પણ કર્તા થઈ શકતો નથી તે સર્વ રીતે અકર્તા છે.

જીવનું ચોથું ૪ જીવ કર્મના ફલનો ભોક્તા છે. જે શુભા-લક્ષણ શુભ કર્મ કરવામાં આવે તેનું શુભાશુભ ફલ જીવને ભોગવવું પડે છે. ભ્રમિત મતિવાલા સાંખ્ય લોકો જીવને માત્ર લક્ષણા વૃત્તિથીજ ભોક્તા માને છે. અહિં તે લોકોનો મોટો મતિ-ભ્રમ દેખાય છે. આત્મા કર્તા છે. કારણકે, સ્વકર્મના ફલનો ભોક્તા છે જે પોતાના કરેલા કર્મનો ભોક્તા હોય તે કર્તા પણ હોય છે તે ઉપર ખેડુતનું પૂર્ણ દ્રષ્ટાંત છે ખેડુત જેવું કામ કરે તેવું તેને ફલ મળે છે. સાંખ્યમતવાલા જે પુરુષને કહ્યે છે, તે વસ્તુતાએ રહેશેજ નહીં કારણ કે, કર્તા નથી તે તો આકાશના પુષ્પની જેમ ઠરશે. તેઓ આત્માને કર્તા માનતા નથી લક્ષણા વૃત્તિથી ભોક્તા માને છે એ કેવો મતિભ્રમ ? જ્યારે આત્મા ભોક્તા છે ત્યારે તે ભોક્તા પણાની ક્રિયા કરે છે કે નથી કરતો ? જો કરે છે તો પછી ભોક્તા પણાની ક્રિયા શિવાય બીજી ક્રિયાઓ કેમ ન કરે ? જો ક્રિયા ન કરતો હોય તો ભોક્તા પણાની ક્રિયા પણ ન કરે જ્યારે ક્રિયા ન કરે તો પછી ભોક્તા પણ નથી. કદિ તેઓ દુરાગ્રહથી અકર્તા અને અભોક્તા

૨૨૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

એમ સ્વીકારે તો કૃતનાશ અને અકૃતાભ્યાગમ નામે જે દોષ પ્રાપ્ત થાય. કર્મ કરે છતાં તેના ફલને પામે નહીં એ કૃતનાશ દોષ કહેવાય અને કર્મ કરે નહીં તે છતાં તેને ફલની પ્રાપ્તિ થાય તે અકૃતાભ્યાગમ નામે દોષ કહેવાય છે. મારે આત્માનું કર્તા પણું સ્વીકારવું જોઈએ સાંખ્યમતના આચાર્યનો તેમાં પૂરેપૂરો મતિબ્રમ દેખાઈ આવે છે.

જીવનું પાંચમું પ જીવ ચૈતન્ય લક્ષણ છે. ચૈતન્ય એટલે લક્ષણ. સાકાર નિરાકાર બાપયોગાત્મક ચેતન ધર્મ-તે જીવનું લક્ષણ એટલે સ્વરૂપ છે તે જીવ કહેવાય છે. જીવમાં જડપણનું સ્વરૂપ ઘટતું નથી. કારણ કે, તેને બાધ કરનાર અનુમાન છે. જ અચેતન હોય તે અનુપયોગ સ્વભાવવાસો હોય, તે આકાશની પેઠે અર્થ પરિચ્છેદ કરી શકતો નથી. તેથી આત્મા-જીવમાં અર્થ પરિચ્છેદક પણું સ્વીકારવું જોઈએ અને તે સાથે જીવનું ચૈતન્ય લક્ષણ સિદ્ધ થાય છે. અત્ર નૈયાયિકા આત્માને જડ સ્વરૂપ માનવાનો પ્રયત્ન કરે છે, તે કેવો મતિબ્રમ ?

આ પ્રમાણે પાંચ લક્ષણને દર્શાવનારા પાંચ વિશેષણોથી જીવનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જૈન દર્શન સિદ્ધ કરી બતાવે છે, તે છતાં બીજા અન્ય મતિઓ પોતાનો કેવો મતિબ્રમ દર્શાવે છે ? તે જોવાનું છે.

અ.મુ.૧.

જીવનમાં મતિજીવન

૧૨૫

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૮૯ થી શરૂ.)

શ્રી વિમલચંદ્ર સૂરિ પ્રતિક્રમણાદિ નિત્યક્રિયા કરી શાંત ચિત્તે બેઠા બેઠા અધ્યાત્મ ચિંતનન કરતા હતા. તેમના પવિત્ર હૃદયમાં સદ્ભાવતાનું મનન પ્રવર્તતું હતું. ક્ષણમાં પોતાના જ્ઞાસુ શિષ્યોના પ્રશ્ન વિષે વિચાર આવતો હતો. શિષ્યોની શંકાનું સમાધાન કરવામાં જે કંઈ વ્યાખ્યાન થતું, તેને તેઓ પોતાના પવિત્ર સ્વાધ્યાય માનતા હતા. આ વખતે ઉપાશ્રયના એક ભાગમાં સર્વ જ્ઞાસુ શિષ્યો એકત્ર થઈ વિચાર કરતા હતા કે, આજે દયા વિષયમાં પ્રશ્ન કરવા? વિવિધ મતિના વિદ્વાનને પ્રગટ કરનારા શિષ્યોએ પ્રથમથીજ નિશ્ચય કર્યો કે, જોના હૃદયમાં જે પ્રશ્ન સ્ફુરી આવે, તે વિષે સર્વની સંમતિ મેળવી ગુરુ સમીપ પ્રશ્ન કરવા. કુશાગ્રચુદ્ધિવાલા એક મુનિએ ઉત્કંઠાથી જણાવ્યું કે, જગતમાં દાન શબ્દનો અર્થ પ્રસિદ્ધ રીતે દેવું એવો થાય છે. પાત્રદાન, કીર્તિદાન, અને દયાદાન ત્રિગેરે તેના જુદા જુદા ભેદ દર્શાવ્યા છે. ઉત્તમદાન કેવું હોય તે આપણે જાણવું જોઈએ. તે મુનિના આવા પ્રશ્નને સર્વ તરફથી અનુમોદન આપવામાં આવ્યું.

બીજા એક વિદ્વાન અને અધ્યાત્મી મુનિએ વિનયથી જણાવ્યું કે, આ સંસારમાં વ્યવહાર પક્ષે અને ધર્મ પક્ષે મિત્ર ના લક્ષણ કહેલા છે. આલયવયથી સાથેકીડા કરનાર અને હંમેશનો

૨૨૬

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

સહવાસી હોય તે મિત્ર ગણાય છે. મિત્રમાં હિત કરવાની બુદ્ધિ સર્વદા હોવી જોઈએ. ખરેખરો મિત્ર ઠાણું નામ ? ગૃહસ્થ અને મુનિને કેવો કેવો મિત્ર હોઈ શકે ? ઇત્યાદી શંકાઓના સમાધાન માટે એ પ્રશ્ન કરવાની જરૂર છે. જે આપ સર્વની સંમતિ હોય તો તે પ્રશ્ન ગુરૂની આગળ મુકીએ. સર્વ શિષ્યોએ તેને એકી અવાજે અભિનંદન આપ્યું.

ત્રીજા ચતુર અતગારે વિનયથી જણાવ્યું કે, અલંકાર દ્રવ્યથી અને ભાવથી હોવા જોઈએ. દ્રવ્ય અલંકાર તો સર્વત્ર પ્રસિદ્ધ છે, પણ ભાવ અલંકાર કયો હશે ? સર્વ જદ્દુણે ભાવ અલંકાર કહેવાય છે, પણ સર્વથી ઉત્તમ એવો ભાવ અલંકાર કયો કહેવાય ? તે આપણે ગુરૂ પાસેથી જાણી લઈએ. મને આશા છે કે, આપ સર્વે ધર્મ મિત્રો તેમા સંમત થશો. સર્વ વિદ્વાન્ મુનિ મંડલે આનંદ પૂર્વક તેમાં સંમતિ આપી.

ચોથા સદ્બોધવાન્ મુનિએ સિગતવદને જણાવ્યું કે, વાણી નું મંડન શું હશે ? વાણીમાંથી અનેક શબ્દજલ નીકળ્યા કરેછે, તેમાં વાણીને દીપાવતાર કયો શબ્દ હશે ? તે આપણે જાણવું જોઈએ સર્વેમહીને તે પ્રશ્ન કરવામાં પણ અનુમોદન આપ્યું. પછી સર્વ શિષ્યો એકત્ર થઈ પોતાના પ્રભાવિક ગુરૂની પાસે આગ્યા, અંજલિજોડી આ પ્રમાણે પ્રથમ પ્રશ્ન નિવેદન કર્યો. “કિંદાનમ્” “દાન એટલે શું ? વિદ્વાન્ ગુરૂએ કાણવાર વિચારીને કહ્યું “અનાકાંસ” “જમાં કોઈ જાતની આકાંક્ષા ન હોય તે.” તે સાંભલી શિષ્યો આશ્ચર્ય સાથે આનંદ પામી ગયા. પછી બીજો પ્રશ્ન કર્યો. “કિંમિત્રમ્” “મિત્ર ઠાણું ?” ગુરૂએ તરતજ જિત્તર આપ્યો. “યન્નિર્વર્તયતિ

ઉત્તરમાં મતિજન.

૨૨૭

પાપાત્ " " જે પાપમાંથી નિવૃત્ત કરે-પાપ કરતાં અટકાવે તે ખરેખરે મિત્ર. " આ ઉત્તર સાંભળી શિષ્યોના હૃદયમાં સાનંદ ચમત્કાર થઈ ગયો. પછી તત્કાલ ત્રીજો પ્રશ્ન કર્યો- "કાડલં કાઃ " " અલંકાર કયો? " ગુરૂશ્રીએ કહ્યું, " શીલમ્ " " શીલ એ ખરે અલંકાર છે. " આ સાંભળી શિષ્યો અતિઆનંદ પામી ગયા. તરતજ ચોથો પ્રશ્ન કર્યો- " કિંવાચાં મેઢનમ્ " વાણીનું આભૂષણ શું? " સૂરિચર્ય બોલ્યા " સત્યમ્ " " વાણીનું આભૂષણ સત્ય છે આ ઉત્તર સાંભળી સર્વ શિષ્યોના હૃદયમાં હર્ષનો ઉલ્લાસ પ્રાપ્ત થયો.

ઉપરના ચાર પ્રશ્નોનું વિવેચન કરતાં ગુરૂશ્રીએ જણાવ્યું કે શિષ્યો, સર્વ પ્રકારના દાનમાં જે દાન આકાંક્ષા રહિત હોય તે ઉત્તમ દાન છે. પાત્રદાન, કીર્તિદાન અને દયાદાન-એ ત્રણ પ્રકારના દાન છે, તેમાં પાત્રદાન સર્વોત્તમ છે, તથાપિ જે તે આકાંક્ષા વગરનું હોય તોજ ખરું દાન કહેવાય છે. સત્પાત્રને દાન આપનાર માણસ પાછો કંઈ પણ તેનો ખદ્દો લેવાની આકાંક્ષા રાખે તો તે અધમદાન છે. જે દાન કરવું તેમાં તે દાનની કે તેનો ખદ્દો લેવાની આકાંક્ષા ન રાખવી જોઈએ. તેવી આકાંક્ષા રાખવાથી કરેલું દાન બેઠું થાય છે. તેથીજ કહેવામાં આવ્યું છે કે, " જે આકાંક્ષા રહિત હોય તેજ ખરેખરું દાન છે. આકાંક્ષા સહિત દાન તે ખરું દાન નથી.

પ્રિયશિષ્યો-બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે " જે પાપથી અટકાવે તે ખરેખરે મિત્ર છે. આ પ્રશ્નોત્તર સર્વને ખરેખરે મનન કરવા યોગ્ય છે. ઘણી પ્રકારના મિત્રો કહેલા છે. પણ તેમાં ખરો મિત્ર કોણ? તે અવશ્ય જણવું જોઈએ જે પોતાના સ્વાર્થને સંધ્ય

૨૨૯

આત્માનાં પ્રકારો.

નારા, પાપક્રમમાં પ્રેરનારા અને કુમાર્ગે દારનારા મિત્રો છે તે મિત્રો નથી પણ શત્રુઓ છે. તેવા મિત્રો અમિત્રના જેવુંજ કાર્ય કરનારા છે. માટે જે પાપ કરતાં એટલાંજ તેજ ખરેખરો મિત્ર છે. તેવો મિત્ર ધર્મ પરાયણ મુનિ અથવા આત્મજન છે. તેવા મિત્રથી માનવજીવન જીત્તિમાં આવે છે. તે શિવાયના મિત્રો તે મિત્રો નથી પણ સ્વાર્થ-સાધનારા ખુશામતિયા છે. પાપકર્મમાંથી નિવૃત્ત કરી સન્માર્ગે દારનારા મિત્રો ખરેખરો હિલ કારક છે. ધાર્મિક પુરૂષોએ તેવાજ મિત્રો કરવા અને પોતાનું સર્વ જીવન તેવા મિત્રોના સહવાસમાં રહી નિર્ગમન કરવું, ગૃહસ્થ અને ચત્તિએ તેવા મિત્રો સંપાદન કરવા પ્રયત્ન કરવો.

ત્રીજા પ્રશ્નના જિત્તરમાં કહ્યું કે, “ ખરેખરો અલંકાર શીલ છે. પ્રિયશિષ્યો, શીલનું દિવ્યમાહાત્મ્ય તમારા જાણવામાં હશે એટલે તે વિષે વિશેષ વિવેચન કરવાની જરૂર નથી. સંક્ષેપમાં એટલુંજ કહેવાનું કે, આત્માનાં સર્વ ગુણોમાં શીલગુણ એ સર્વોત્તમ છે. તે શીલવાનના શરીરનો ખાલ અને આંતર અલંકાર છે. સુવર્ણ, રત્ન અને મણિના જડાત્મક અલંકારથી શીલાલંકાર ઘણોજ ચડીઆતો છે. તે આત્માને શોભાવનાર ભાવાત્મક દિવ્ય અલંકાર છે. શીલરૂપ અલંકારથી અલંકૃત થયેલા મનુષ્યો દિવ્ય પૂજા અને માનના અધિકારી થાય છે શીલગુણની શોભા તેના ધારકને દિવ્યતાવડે દીપાવે છે. શીલના પ્રભાવની આગલ બીજા પ્રભાવો નિસ્તેજ છે. શીલવાન પુરૂષો અને શીલવતી સ્ત્રીઓએ સર્વમાં પવિત્ર પદવી સંપાદન કરી છે. જૈનશાસનની શોભા શીલથીજ પ્રકાશિત છે. આર્હત ધર્મ રૂપ વિશાલ મંડપને ખરો પ્રકાશ આપનાર શીલ રૂપ

જીવતત્વમાં મતિભ્રમ.

૨૨૬

દીપક છે. જૈનશાસનમાં પદે પદે શીલ ગુણનું માહાત્મ્ય પ્રગટ છે. તેથી ખરેખરે અલંકાર શીલજ છે.

ચોથા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહેવામાં આવ્યું કે, “સત્ય વાણીનું મંડન છે.” મુનિઓ, તે વિષે તમે સારી રીતે જણો છો. જે વાણી અલંકારથી સજ્ઞ માધુર્યથી અને અર્થના ગાંભીર્યથી યુક્ત હોય પણ તેમાં, જે સત્ય ન હોય તે તે વાણી શાકામનીદિ મિથ્યાત્વીના ગ્રંથો અનેક સજ્ઞ રચનાથી, પાંડિત્યથી અને વાક્યાતુર્યથી યુક્ત હોય છે પણ તેમાં સત્ય ન હોવાથી આર્હતવાણીના ઊપસકાને તે અદર્શનીય છે. પવિત્ર અને શ્રદ્ધાલુ શ્રાવક કે સાધુ તેવા સત્ય રહિત ગ્રંથોના શ્રવણથી દૂર રહે છે. પોતાના શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ અને ચારિત્ર રત્નને મલિન થવાના ભયથી તેઓ તેવા ગ્રંથનો સ્પર્શ પણ કરતા નથી તેથી વાણીનું ખરેખરું મંડન સત્યજ છે.

સૂરિશ્રીએ કરેલા આ સંક્ષિપ્ત વિવેચનથી તેમના પવિત્ર શિષ્યો ઘણોજ હર્ષ પામ્યા. તેમના જ્ઞાની અને નિર્મલ હૃદયમાં થયેલાં આ ગુરુ વચન રૂપ અમૃતનાં સિંચનથી તેઓને દિવ્ય આત્મદ્વને અનુભવ થયો એ ચાર પ્રશ્નોત્તર સર્વદા સ્મરણમાં રાખવાને તેની સદ્બોધક ગાથા નીચે પ્રમાણે કંઠસ્થ કરી લીધી—

કિંદાન મનાકાંક્ષં કિં મિત્રં વન્નિવર્તયતિ પાપાત્ ।

કોઽલંકારઃ શીલં કિંવાચાં મંડનં સત્યમ્ ॥ ૧૪ ॥

શિષ્ય—દાન કયું ?

ગુરુ—જેમાં આકાંક્ષા ન હોય તે.

શિષ્ય—મિત્ર કાણ ?

૧૩૭

આત્માનાં ૬ પ્રકારા.

~~~~~

ગુરુ—જે પાપ કરતાં અટકાવે તે.

શિષ્ય—અલંકાર કયો ?

ગુરુ—શીલ.

શિષ્ય—વાણીનું આચૂષણ શું ?

ગુરુ—સત્ય.

કચ્છ મહોદય.

અથવા.

મુનિવિહારનો ખડિમા.

સંસ્કૃતમાં જને અનુપ દેશ કહે છે, તે બરાબર કચ્છ દેશ કહેવાય છે. જ્યારે ચારે તરફ જલપ્રદેશ અથવા રણ આવેલ હોય તે અનુપ દેશ કહેવાય છે. આવા દેશમાં યાત્રા કરવામાં કચ્છ એટલે કષ્ટ પડે તે ઊપરથી તેનું કચ્છ નામ પડ્યું હોય તેમ લાગે છે. કચ્છ દેશ ભારતવર્ષના દેશોની ગણતરીમાં છે પણ અરબી સમુદ્ર કચ્છનો અખાત અને રણને લીધે જુદો દેશ થઈ પડ્યો છે. તથાપિ કચ્છ દેશનો સંગંધ સૌરાષ્ટ્ર દેશની સાથે જોવામાં આવે છે. ઇતિહાસના લેખકોએ અનેક તર્કવિતર્ક કરી એ દેશ વિષે જુદું જુદું લખેલું છે. તથાપિ એટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે, એ દેશ સૌરાષ્ટ્રથી જુદો છે. તે દેશની ભાષા, વેષ અને જનવ્યવહારની રીતિ સૌરાષ્ટ્રીય લોકોથી ઘણીજ જુદી પડે છે. તથાપિ જ્યારથી આંગલ ભાષા આધિપત્યની વૃદ્ધિ થઈ ત્યારથી એ દેશમાં ફલવણીનો પ્રચાર ગુજરાતી ભાષામાં દાખલ થયો છે, તેથી કચ્છી લોકોની ગૃહભાષા અને

કચ્છ મહોદય.

૨૩૧

લેખભાષા બુદ્ધી બુદ્ધી થઈ જાય છે. કચ્છ દેશમાં યદુવંશીય ક્ષત્રિ-
યોત્તું સંખ્ય ચાલે છે. તેઓ જડેખની જાતિથી ચોલખાય છે. તેની
ચાખાઓ સૌરાષ્ટ્ર દેશમાં પણ રહેલી છે. જ. ઉપરથી પોરબંદરના
કચ્છના ક્ષત્રિયો કહેવાય છે.

આ કચ્છ દેશમાં ફેટલેક સ્થલે જૈન દેવાલયો આવેલા છે. જ્યોત્સ-
ર્તીર્થ તરીકે લેખાય છે. પૂર્વે આ દેશમાં આર્હત શાસનની ઊત્પત્તિ
થયેલી હશે અને વિદ્વાન્ મુનિઓ આ સ્થલે વિચરતા હશે—એમ
અનુમાન થાય છે. કાલના પ્રભાવ વડે અત્યારે એ દેશની સ્થિતિ
વિચિત્ર થઈ પડી છે. શુદ્ધ શ્રાવક કુલના આચાર વિચારમાં ઘણોજ
વ્યત્યય થઈ ગયો છે. ત્યાં વસતા શ્રાવકોની સાંસારિક સ્થિતિ શ્રાવક-
ભાસ જેવી બની ગઈ છે આ બધાનું કારણ જૈન મુનિઓના વિહારના
અભાવજ છે. ઉત્તમ ક્ષેત્રમાં ધાર્મિક ઊત્પત્તિ બચત રાખવી હોય,
તીર્થનો પવિત્ર પ્રભાવ વધારવો હોય અને શાસનની શોભા ઢીપા-
વવી હોય તો વિદ્વાન્ મુનિઓએ તે ક્ષેત્રમાં વિચરવું જોઈએ. ભાગ્ય-
યોગે કચ્છ દેશ બુદ્ધો પડી ગયો છે. કચ્છી પ્રજાનો ઘણો ભાગ સ્વ-
દેશ છોડી બાહર રહેવા લાગ્યો, તેથી કચ્છ દેશે પોતાની પૂર્વની
ધાર્મિક ઊત્પત્તિ ગુમાવી લીધી.

‘આત્મ તિર્થરૂપ ઉત્તમ ક્ષેત્રની ધાર્મિક પડતી ન થાય તો
હીક’ એવું ધારી સ્વર્ગસ્થ શ્રી મદ્વિજ્ઞાનંદ સૂરીશ્વર (આત્મારામ-
જી)ના પ્રસિદ્ધ મુનિમહારાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તે ક્ષેત્રમાં
વિહાર કર્યો છે. પોતાની સાથે પન્થાસ શ્રી સંપદ્વિજયજી ગણી
અને બીજા બે સાધુઓ રહેલા છે. એ મહોપકારી મુનિરાજ તેવા
ક્ષેત્રને ધાર્મિક ઉન્નતિમાં લાવવાની ઘણી ખંત ધરાવે છે. પંચાળ

૨૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ના અને પૂર્વ દેશના અવ્યવસ્થિત થઇ ગયેલા ઠેટલા એક ક્ષેત્રોમાં તેઓએ કર્મનો મહાન્ ઉદય પ્રવર્તીવ્યો હતો.

કચ્છ દેશમાં પ્રવેશ કરવાને જુદા જુદા માર્ગ છે. સમુદ્રમાર્ગે મોરબીના નવલખી બંદરેથી, ખારી, ગાહર અથવા જામનગરથી તૂણી બંદરે અને સુબઈથી માંડવી ઉતરાય છે. પગ રસ્તે પ્રયાણ કરનારને રણ એલંધનું પડે છે. રણના જુદા જુદા ભાગો અને ટુંકા રસ્તાઓ છે. તે મુનિરાજ ધ્રાંગધ્રા તાપાના રણનીટીકરીથી કચ્છમાં પ્રવેશ કર્યો છે. કચ્છી જૈન પ્રજાના ધાર્મિક ઉદય માટે એ ઉપકારી મુનિરાજ અનેક પરીષદ સહન કર્યા છે.

કચ્છમાં વસતી જૈન પ્રજા જુદી જુદી જાતની છે. ત્યાં વાગડ ભાગમાં વીશાશ્રીમાલીની વસ્તી વધારે છે. દશાશ્રીમાલી કાઘ કાઈ ઠેકાણે દેખાય છે. અમકાસામાં દશા આસવાળ અને કાંઠીમાં વીશા આસવાળની વસ્તી વિશેષ છે. તે શિવાય બીજી જાત જોવામાં આવતી નથી. વાગડમાં રાપર ગામમાં વીશા પોરવાડનું એકજ ઘર છે, તે શિવાય આખા કચ્છમાં તે જાતિનું બીજું ઘર નથી. તેની સાથે વીશાશ્રીમાળીઓએ કન્યા વ્યવહાર થઈ કરેલો છે. આ દેશના જૈન બંધુઓની સાંસારિક સ્થિતિનું સ્વરૂપ જો પ્રકારે દેખાય છે. વિદેશમાં જનારા જૈનો સારી સ્થિતિ ભોગવે છે અને સ્વદેશમાં રહેનારા જૈનો નહારી સ્થિતિ ભોગવે છે. અંજર, મુદ્રા, માંડવી, ભુજ અને અમકાસા તરફના જૈન ગૃહસ્થો વિદેશમાં વેપાર કરી પુષ્કળ ધન મેળવી ધનાઢ્ય થયેલા દેખાય છે. વાગડ તરફના જૈન ગૃહસ્થો પરદેશ જવાનું પસંદ ન કરવાથી ઘણે ભાગે નહારી સ્થિતિ ભોગવે છે. મુદ્રા તાલુકાના તથા અમકાસા તાલુકાના વીશા આસવાલો ખેતીનો ધંધો કરે છે. કૃષિના

કચ્છ મહોદય.

૨૩૩

હિંસામય ધંધાથી તેઓમાં જરાપણ આવકપણુ દેખાતું નથી. તેઓ સુદ્ર પ્રાય થઈ ગયા છે. તથાપિ તેમનામાં બીજા એવા યુષ્મે છે કે જે યુષ્મે આપણાં દેશના કેટલાએક (આડંબરી) આવકોમાં બીલકુલ જેવામાં આવતા નથી. તેઓ ભદ્રિક સ્વભાવના, યુર ભક્તિથી અંકિત અને સાધર્મિ બંધુઓની સેવા કરવામાં અંતઃકરણ પૂર્વક વિશેષ ઊજમાલ દેખાય છે. યોરાવાસ જેવા જિંયા કુલના આવકો ખંભે કાદાળા પાવડા લઈ ફરતા જેઈ આપણા ઉપકારી મુનિરાજને અસં-
તોષ થયો છે અને તેઓ કૃષિ (હિંસાત્મક આજીવિકા)માંથી મુક્ત થવાનો તેમને હાપદેશ આપે છે, તે સાથે જણાવે છે કે, શ્રીમતેએ આવી સ્થિતિના આવકોનો ઉદ્ધાર કરવો જેઈએ. સ્વધર્મમાંથી સાધન વિના બ્રહ્મ થતાંને આવકો કરવાથી સાધર્મિવાત્સલ્યનું સંપૂર્ણ ફલ મળે છે. કચ્છમાં વ્યવહારિક કેલવણીની યોજનાઓ રાજ્ય તરફથી કરવામાં આવેલી છે, છતાં કચ્છી પ્રજા કેલવણીમાં ધણીજ પગાત છે, ધાર્મિક કેલવણીથી તો તેઓ તદ્દન વિમુખ છે. જૈન શાલાઓ અને જૈન પુસ્તકાલયોની યોજના બીલકુલ નથી એમ કહીએ તોપણ ચાલે તેમ છે, કોઈ સ્થલે સામાન્ય જૈન શાલા દ્રષ્ટિએ પડે છે. પણ તેમાં જેઈએ તેવો શિક્ષક હોતો નથી. જૈન સંબંધી પેપર કે માસિક ત્યાં જવલેજ દેખવામાં આવે છે. વિદ્યાવિલાસને અભાવે કચ્છી-ઓમાં વાંચન રૂચિ ધણીજ ઓછી છે.

બીજા દેશની જેમ અહિં પણ જૈનોમાં બે પક્ષ છે. સૂર્તિપૂજક અને અમૂર્તિપૂજક. સૂર્તિપૂજક જૈનો શ્વેતાંબરી અથવા દેરાવાસીના નામથી ઓલખાય છે અને બીજા સ્થાનકવાસી (દુઢિઆ) ના નામથી ઓલખાય છે. અહિં વિશેષ ખેદ થવાની વાત એટલી છે

૨૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કે, કેટલાએક મૂર્તિપૂજક શ્વેતાંબરી જૈનો પણ મૂર્તિપૂજ કરતાં નથી તેઓના આચાર વિચાર જૈનાભાસ જેવા થઇ ગયા છે. વિદ્વાન્ મુનિઓના આગમન વિના અજ્ઞાન રહેલી કચ્છી જૈન પ્રજામાં કેટલાએક દુષ્ટ રીવાજો ધુંસી ગયેલા છે. મરણ પાછલ રડવાકુટવાનો આલ ધણોજ વધી ગયો છે. મરનારના સબંધીઓ પર્વના દિવસોમાં ભેગા મલી ઉંચે ફરે રૂઢન કરે છે. મરણ પાછલે મિષ્ટાન્ન ભોજન નિઃશંકપણે કરવામાં આવે છે. કન્યા વિક્રયનો કુરિવાજ ધણો છે. આ રીવાજનું પ્રખલ વાગડના ભાગમાં વિશેષ જોવામાં આવે છે. અમે તેવો અયોગ્ય વર જો પુષ્કળ દ્રવ્ય હોય તો કચ્છ દેશની બજારમાંથી કન્યા રત્ન ખરીદ કરી ચક છે.

કચ્છ દેશની જૈનપ્રજાની આવી દયાગ્રનક સ્થિતિ જાણીને મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજે તે દેશમાં વિહાર કરવાનો આરંભ કર્યો છે. તે આર્હત ધર્મના પ્રભાવક મહામુનિએ નિશ્ચય કર્યો છે કે, ભારત વર્ષના સર્વ ક્ષેત્રો તીર્થરૂપ છે પ્રાચીન મુનીશ્વરો ઊપકાર બુદ્ધિથી સર્વ સ્થલે વિચર્યા છે, અને વિચરતું જોઇએ. જ્યાં સુધી આર્ય દેશની મર્યાદા છે ત્યાં સુધીમાં આવેલા ધર્મ ક્ષેત્રોનો ઊચ્છેદ થવા ન દેવો જોઇએ ચારિત્રનો ઊપયોગ ધર્મ-પ્રમાડવામાં છે. માત્ર કુક્ષિં ભરી થઇ સુખ વિહાર કરી ભિત્તમ ક્ષેત્રોમાંજ પડ્યા રહેવું એ ચારિત્ર ધર્મની વિરૂદ્ધ છે.

કચ્છમાં વિચરતા મહામુનિ શ્રી હંસવિજયજી અનેક ધર્મોપકાર કરતાં જાય છે. આરંભમાંજ તેમના અવૃતમય ઊપદેશથી ધાંગધાના મુખ્ય મહાલ હળવદમાં જૈન પાઠશાલાની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. ત્યાંથી તેઓનો કચ્છમાં પ્રવેશ થયેલો છે. કચ્છ દેશના વિહાર

અન્યથા પ્રભાવ.

૨૩૫

માર્ગે જે સ્થલ આવ્યા, તેની અંદર જજે ખામીઓ છે, તે સુધારવા મહારાજ શ્રી ભમંગથી ભપદેશ આપેછે. તે દેશમાં મુનિઓનું આગમન ન હોવાથી કચ્છી જૈન પ્રજાને મહારાજશ્રીના આગમનથી વિશેષ અનંદ થાય છે. જે સ્થલે મહારાજશ્રી પધારવાના હોય તે સ્થલે લોકોના વૃંદ શ્રેણીબંધ સામા આવેછે અને ભયે સ્વરે જયનાદ કરેછે. ભચ્છેદ થવાને બિન્નુષ્ઠ થયેલી કચ્છ દેશની ભૂમી અત્યારે આર્હત ધર્મના ભોવાતથી પ્રકાશમાન છે. જિન શાસનના જયનાદથી કચ્છ ભૂમિ ગાજી રહીછે. આ મહા પ્રભાવ મહામુનિના વિહારનો છે. પરમ પવિત્ર અને પંન્યાસપદ ધારક શ્રી સંપદવિન્યજી ગણી જવા શિષ્ય સહિત શ્રીમાન્ હંસવિન્યજી મહારાજના વિહારનો મહિમા કચ્છી જૈનપ્રજાના ધર્મોદયનો કારણ રૂપ થયોછે. કચ્છનો ધર્મોદય એજ કચ્છનો મહોદય છે.

અપૂર્ણ.

અન્યથા પ્રભાવ.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

જિન ચૈત્યમાં

પ્રભાતનો વાયું શીતલ સુખ સ્પર્શ આપતો હતો. વૃક્ષોની ઘટામાં ઉદય પામતા સૂર્યના કિરણો આછા આછા દેખાતા હતાં. એક તરફ સરિતાનો પ્રવાહ ગર્જના કરી વેહેતો હતો. તીર ઉપર અનેક નાના મોટા વાહાણો જોવામાં આવતા હતા. વ્યાપારીઓના, યાત્રાલુઓના અને ખસાસીઓના કોલાહલથી સરિતાની તીર ભૂમિ

૨૩૬

આત્માનાંદ પ્રભાવે.

માજી રહી હતી પ્રભાવે જ્યોત થયેલા પક્ષિઓના શબ્દોના પ્રતિ
 ધ્વનિ પડતા હતા આ વખતે તીર ઉપર આવેલી જિનચૈત્યની વાટિ-
 કામાં એક યુવાન મુસાફર ઊતર્યો હતો. તે સ્થલની રમણીયતા જોઈ
 તેના મનમાં અતિ આનંદ આવતો હતો. વાટિકાનો વિસ્તાર નાનો
 હતો તે છતાં તેમાં વિવિધ જાતના પુષ્પો થતાં હતાં એ વાટિકા તે
 ચૈત્યની પ્રતિમાની પુષ્પ પૂજના ઉપયોગ માટે કરવામાં આવી હતી
 પ્રભુની ફલ પૂજની સામગ્રી પણ એમાંથી સંપાદન થતી હતી તે
 વાટિકામાં યાત્રાલુઓ ઉતરી શકે તેવી એક ધર્મશાલા કરવામાં આવી
 હતી. ધર્મશાલાનું સ્થાન વાટિકાના છેડા ઉપર હતું. તે ભાગ ખરા-
 ખર સરિતાના તીરનો હતો. ધર્મશાલામાં ઉતરેલા મુસાફરો સરિતાનું
 જળલેવા ત્યાંથી ઉતરી શકે તેવું એક દ્વાર ત્યાં મુકેલું હતું. દ્વારની
 નીચે સરિતાના જલના પ્રવાહ સુધી એક સોપાન શ્રેણી રચેલી હતી.
 આ મનોહર વાટિકાની અંદર મધ્ય ભાગે એક સુંદર જિન ચૈત્ય
 હતું ચૈત્યનો વિસ્તાર વિશેષ ન હતો તથાપિ તેના દેખાવ એક દિવ્ય
 નિમાનના જેવો લાગતો હતો. નગનોના આસ્તિક આવકો અને
 શ્રાવિકાઓ એ વાટિકાની રમણીયતાથી આકર્ષાઈ તે ચૈત્ય નાયકની
 પૂજા કરવાને વિશેષ આવૃત્તા હતાં. તે સાથે ચૈત્યમાં આવેલા પ્રતિ-
 માજી ધણાં સુંદર અને તેજસ્વી હતા. તેમના દર્શનથી હૃદયની
 જાવના તત્કાલ જાગૃત થતી હતી. તે પ્રભુની મનોહર પ્રતિમાનો
 પ્રભાવ અલૌકિક હતો. તેના અધિષ્ઠાત્ર દેવ પ્રત્યક્ષ પ્રભાવ દર્શાવતા
 હતા. કોઈ કોઈ વાર તે ચૈત્યમાં અદ્ભુત ચમત્કારો થતા હતા.

પેલો મુસાફર ધર્મશાલામાં ઊતરી જરા સ્વસ્થ થઈ શારીરિક
 શુદ્ધિ કરવાને બાહર નીકળ્યો. તે શુદ્ધિ કરી જ પેલું દ્વાર સરિતાના

ભવાટવીમાં ભ્રમણ.

૨૩૭

તીર ઊપર પડેછે, ત્યાં આવ્યો. ત્યાં ઊભા રહી તે સરિતાના સુંદર દેખાવનું અવલોકન કરવા લાગ્યો. નીરનો પ્રવાહ વેગથી ચાલતો હતો તીર ઊપર આવેલા પાષાણુમય પ્રદેશ સાથે અચડતો તે પ્રવાહ મધુર ગર્જના કરતો હતો. અનેક નાવિકાઓ નાના નાના સહયડાવી ગમના ગમન કરતી હતી. સામેના તીર ઊપર આવેલા યાત્રાલુઓ નાનારોહણ કરવાને ઊત્સુક થઈ ઊભા હતા. આવો સુંદર દેખાવ જોઈ તે મુસાફરને અતિ આનંદ આવ્યો. ક્ષણવાર ઊભા રહેલા તે મુસાફરના કાન ઊપર એક મધુર કંઠનો ધ્વનિ પડ્યો. તે ધ્વનિએ તેના હૃદયને અને ચક્ષુને આકર્ષી લીધાં. તત્કાલ ચારે તરફ તેનું અવલોકન કરવા લાગ્યો.

અપૂર્ણ.

ભવાટવીમાં ભ્રમણ.

(ઊપનય કથા.)

એક વખતે એક મુસાફર આ વિશાલ વિશ્વની રચના જોવાને ફરવા નીકળ્યો. વિવિધ જાતના દેશ, વેષ, લોક, ભાષા અને રીતિ જોઈ તે આનંદ પામતો હતો. આજ સુધીમાં તેણે જોઈ દેશ, પુર, ગામ કે વન જોયાં, તેમાં તેને પુણ્ય યોગે કંઈ પણ કષ્ટ પડ્યું ન હતું. આજ સુધીની તેની મુસાફરી સર્વ રીતે સુખકારી ઊતરી હતી. પણ દૈવયોગે તે એક ભયંકર અટવીમાં આવી ચડ્યો. તે અટવીમાં અનેક જાતના ભયંકર દેખાવો નજરે પડવા લાગ્યા. કોઈ સ્થલે શોક અને કોઈ સ્થલે ઊદાસીનતા દેખાતી હતી. સંપત્તિ અને વિષત્તિના ક્ષણે ક્ષણે વિદ્યુતની જેમ વિલાસ થતા હતા. કાંઈવાર

૨૩૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાસદાયક પ્રાણીઓના પ્રચંડ શબ્દો સંભલાતા હતા. ઠાઠવાર પશુ પક્ષીઓના મધુર ધ્વનિ પણ સંભલાતા હતા. એક તરફ મંગલ તો એક તરફ અમંગલ એમ પરસ્પર સાથેજ વિપરીત ભાવ ઢેખાતો હતો.

આવી ધોર અને ભયંકર અટવી જોઈ તે મુસાફર ગભરાટમાં પડ્યો, અને તે અટવીના સ્વરૂપને જોઈ કંપાયમાન થવા લાગ્યો. વાંચનાર, આ મુસાફર સંસારી જીવ સમજવો. આજ સુધી તે ઠાઠ ઊત્તમ ગતિમાં ભ્રમણ કરતો હતો, તેથી તેને તે મુસાફરી સુખ દાયક થઈ હતી. તે સુખદાયક મુસાફરીમાં કેવ, શુર અને ધર્મની ઉત્તમ સામગ્રી પ્રાપ્ત થયા છતાં તેના યથાશક્તિ ઉપયોગ ન કરવાથી તે પૂર્વના કર્મયોગે હવે તે સાધારણ ગતિમાં આવી પડ્યો છે. તેણે જે અટવી જોઈ હતી તે આ સંસાર રૂપ અટવી છે. જે ભાવાટવીના નામથી ઓલખાય છે. સંસારાટવીનું જે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, તે સંસારના સ્વરૂપને યથાર્થ રીતે મલતું છે.

તે મુસાફર આ ભયંકર અટવીમાં આવતાં ભય પામ્યો. પણ પાછો વિમર્શમાં પડ્યો. પૂર્વ પ્રણયના ઉદયથી તે અટવીના સ્વરૂપ ને તેણે ઓલખી લીધું, તથાપિ તે અટવીમાંથી નીકલી શક્યો નહીં, અટવીના ભયંકર પરદેશમાં તે ભટકતો હતો. તેના હૃદયમાં વારંવાર થતું કે આ ભયંકર અટવીમાંથી હું કયારે બાહર નીકળીશ પણ તે ક્ષણમાં પાછો જુલ્મી જતો હતો. અટવીના ઠાઠ ભાગમાં સ્વાદિષ્ટ ફલના વૃક્ષ જ્યારે તેના જોવામાં આવતા ત્યારે તે ફલનો સ્વાદ લેવા ઉભો રહેતો હતો. સ્વાદ લેતાં ઠાઠ ભયંકર ઠેશરીસિંહનો શબ્દ સાંભળતો એટલે તે પાછો કંપી ચાલતો હતો.

ભારતીયોનાં જીવનજી.

૨૩૯

~~~~~

સણમાં ભય અને સણમાં પ્રીતિ સાથે ફરતા તે સુસાદરે અઢવીના એક પ્રદેશમાં એક પુરુષને જોયો, તે પુરુષ સ્વરૂપમાન હતો. તેની કંતિ મોહક હતી. અને તેનામાં સ્વાભાવિક શોભા રહેલી હતી. તે મનોહર પુરુષને જોતાંજ એ સુસાદર આકુલ વ્યાકુલ થઈ ગયો. તેની દ્રષ્ટિમાં મોહની મલિન છાયા આવી ગઈ. તત્કાળ તે પુરુષને તેણે પ્રેમથી આલિંગન આપ્યું, પુરુષને આલિંગન આપતાં તેની સ્થિતિ વિચિત્ર થઈ ગઈ નેત્ર અંધ થઈ ગયા, ઇન્દ્રિયો શિથિલ થઈ ગઈ, હાથ પકતાણવા લાગ્યા, અને સણવાર તે મૂર્છા ખાઈ પડ્યો.

વાંચનાર, અહિં ઉપનય સમજવાનો એવો છે કે, જે સુંદર પુરુષ તે સુસાદરને મળ્યો, તે કામ હતો. કામ રૂપ ક્ષણનું સ્વરૂપ સુંદર લાગે છે. પણ તેનો સમાગમ થતાં કામીની સ્થિતિ જુદીજ થઈ જાય છે કામના સમાગમથી પુરુષ મૂર્છા જેવી સ્થિતિ ભોગવે છે. વીર્ય રૂપ તેજનો નાશ થતાં તે નિસ્તેજ થઈ જાય છે.

કામ પુરુષધન્વા છે. તેના બાણ ઝેરી છે મૃદુ છતાં મર્મ વેષ કરે તેના છે. એ કામ સૌમ્ય છતાં ક્રૂર છે. એ પોતાના સામર્થ્યથી સર્વ વિશ્વને પરાજિત કરે છે. તેના કામને વશ થયેલા વિદ્વાનો પણ મદ્રા તદ્રા બંડે છે. આવક શિસેમણિ પદ્માનંદ કવિ લખે છે કે—

क फफासं मुखं नार्याः क पीयूषनिधिः शशी ।

आमनंति तयोरैक्यं कामिनो मंद बुद्धयः ॥૧॥

“ નારીનું મુઠું ભરેલું મુખ ક્યાં ! અને અમૃતનો નિધિ ચંદ્ર ક્યાં ! તથાપિ મંદ બુદ્ધિવાલા કામિઓ તે મુખ અને ચંદ્રનું એક્ય પ્રતિપાદન કરે છે.

૨૪૦

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

તે કામ પુરૂષની વિડંબનાનો અનુભવ કરી તે મુસાફર આગલ આલ્યો, ત્યાં એક બીજો પુરૂષ જોવામાં આવ્યો. તે પુરૂષ પ્રચંડ હતો, તેની આકૃતિ ભયંકર હતી, તેમાં અગ્નિની જવાલા જેવી રતારા હતી. શરીરમાં કમત્ત જરેલા કપ હતો. બગુટીનો દેખાવ ભયંકર હતો તે વારંવાર હોઠને ડસતો હતો. આ પ્રચંડ પુરૂષ જોતાંજ તે પથિક કંપી ગયો. જાણે દેહ ધારી કાલ આવ્યો હોય તેમ તેને માલમ પડ્યું. તે પુરૂષે આવી તે મુસાફરને આલિંગન કર્યું. મુસાફરની શારીરિક સ્થિતિ બદલાઈ ગઈ, જે સ્વરૂપ તે પુરૂષ હતું હતું, તેવું તેનું સ્વરૂપ થઈ ગયું. આપૂર્ણ.

વૃત્તાંત સંબંધ.

સ્વર્ગાસી વધીલ મૂળચંદ નથુભાઈ માટે શેષક પ્રદર્શિત કરવા ભાવનગર જૈન સંઘની મળેલી જનરલ મીટીંગ અને તેમને માટે ઉઘાડવામાં આવેલું સ્મારક ફંડ.

જમ અંદનતું વૃક્ષ છેદાયા પછી વધારે મુગંધ આપે છે, તેમ સદ્ગુણી અને સાહસિક નરજ્ઞનના ગુણો તેમની હયાતીકરતાં તેમના મૃત્યુ પછી વધારે સ્ફુરે છે. થીયુત મૂળચંદભાઈના સંબંધમાં તેમ આવેલું છે. મરહુમના મૃત્યુથી લૌકિક વ્યવહાર બતાવવા તેમના સંબંધીઓ, રનેહીઓ, મિત્રો અને ભાવનગર જૈન સંઘના અગ્રેસરો માત્ર અશ્રુપાત કરીને બેસી રહ્યા નથી. પણ મરહુમના સદ્ગુણોનું, તેમના સાર્વજનિક કાર્યોનું, તથા તેમની જીવકારવૃત્તિ,

પૃત્તાત સંબંધ.

૨૪૧

સંબંધક્રિત, અને ગુરુ ભક્તિનું સતત સ્મરણ રાખવા તેઓએ પોતાની કૃતજ્ઞતા દર્શાવી આપી છે. વૈશાખ માસની કૃષ્ણ તૃતીયાનો દિવસ મરહુમની માસિક સ્થિતિનો દિવસ હતો. તે દિવસે રાત્રીના આઠ કલાકે ભાવનગરના જૈન ગૃહસ્થોનો સમુદાય આત્માનાં સભાના મકાનમાં એકઠો થયો હતો. આ સમુદાયમાં સ્વર્ગનાસીનાં સદ્ગુણોએ સંધના તમામ અંગ્રેસરો, સંબંધીઓ, સ્નેહીઓ અને મિત્રોને આકર્ષ્યા હતા. સભાનું સ્થાન નાનું હતું, તેથી મુશ્કેલીએ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો. સર્વ ગૃહસ્થોની મુખમુદ્રા ઉપર શોકનો દેખાવ થઈ રહ્યો હતો. “આ સ્થાનમાં સભા પતિના સિંહાસનના ફિખર ઉપર ગર્જના કરનારે એક શ્રાવક સિંહ ચાલ્યો ગયો છે.” એવું સ્મરણ આવવાથી તેમના મિત્રોના નયનમાં તે વખતે અશ્રુ નીર આવતાં હતાં. પ્રથમથી નિમાએલા વક્તાએ કંઈ ગદ્યદિત થવાથી બોલી શકાશે કે નહિ? એમ અનમાં સંકેત કરતા હતા.

સભા સ્થાન સંપૂર્ણ ભરાયા પછી કાર્યનો સમારંભ કરવામાં આવ્યો. પ્રથમ વોરા બુઠાભાઈ સાકરચંદે આમંત્રણ પત્રિકા વાંચી સભા ભરવાનો હેતુ કહી બતાવ્યો, તે પછી શા. મગનલાલ એધવાળાએ ભાવનગર સંધના અંગ્રેસર કુટુંબના ગૃહસ્થ વોરા હઠીસંગ ઝવેરચંદને પ્રમુખ સ્થાન આપવાની દરખાસ્ત કરી. જેને વોરા ગીરધર ગોરધને અનુમોદન આપ્યું. વોરા હઠીસંગ ઝવેરચંદે પ્રમુખ સ્થાન લીધા પછી તેમની આજ્ઞાથી શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી મરહુમ મૂળચંદ ભાઈનું જીવન ચરિત્ર કહી સંભળાવ્યું હતું જેમાં મરહુમના ગુણાનુવાદનું કથન ઘણી સરસ રીતે કરવામાં આવ્યું.

૨૪૨

આત્માનાંક પ્રકાશ.

હતું. તે પછી મીઠા ભગવાનલાલ કરચનજીએ સ્વર્ગવાસીના સદ્ગુણોવિષે ટુંકમાં વિવેચન કર્યું હતું. ત્યાર બાદ શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદરે જણાવ્યું કે, આ સભા સ્થાનને જોતાંજ મને સ્વર્ગવાસીનું વિશેષ સ્મરણ થઈ આવે છે. આ સ્થાનમાં મરહુમની જે સ્થિતિ જોએલી તે સ્થિતિ સ્મરણમાં આવવાથી વિશેષ દિલગિરી થઈ આવે છે. તે સાથે તેઓએ એક સંસ્કૃત શ્લોક સાથે જણાવ્યું કે, જ્યારે જાવનગરમાં છેલ્લી આગ થયેલ તે વખતે આસપાસનો ભાગ દગ્ધ થઈ જતાં આ સભા સ્થાન બચી ગયેલ. તે સ્થાન તે વખતે પોતાને ધન્ય માનતું હતું, પણ આ વખતે પોતાની જુમિનો અલંકાર અને નાયક સ્વર્ગે જવાથી તેને અગ્નિ દહનથી પણ વિશેષ દુઃખ થતું હશે. તે પછી મરહુમની જૈન શૈલીની વિદ્વતા વિષે થયેલ પોતાનો અનુભવ દર્શાવી કાષ્ઠ અને ચિતા અગ્નિના સંવાદરૂપે એક શ્લોક કહી મરહુમના નામનું સ્મરણ રાખવાની સર્વને મુચ્ચતા કરી હતી.

તે પછી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના પ્રમુખ શેઠ કુંવરજી આનંદજી મરહુમની સાથે પોતાનો બાલ્યાવયનો સંબંધ દર્શાવી શેઠની લાગણી પ્રદર્શિત કરી બોલ્યા કે, આ નરરત્નની આખી જૈન કામને મોટી ખોટ છે, જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના મરહુમ ઉત્તમ અધ્યાસી હતા, તેઓમાં વાંચનકલા સર્વોત્તમ હતી. કોઈ પણ ગ્રંથ તેઓ વિચારતાં તેમાં આરપાર ઊતરતા અને સાફ મનન કરતા હતા. તેઓની વક્તૃત્વ શક્તિ અને લેખન શક્તિ અસાધારણ હતી. તે સાથે તેઓમાં હિંમત ધણી હતી. આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજે રચેલા અજ્ઞાન તિમિર ભાષકર ગ્રંથ જ્યારે પ્રગટ થયેલ ત્યારે તે વખતે આવેલી ઈતર ધર્મ તરફથી સત્તાવાળી મુશ્કેલીમાં

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

૨૪૩

મરહુમે અસાધારણ હિંમત દર્શાવી તે કાર્ય સિદ્ધ કર્યું હતું. ઉજ્જમ બાઈ કન્યાશાળા અને પાંજરા પોળના કાર્યમાં મરહુમે પોતાની કાર્ય શક્તિનો ઉત્તમ ઉપયોગ કર્યો હતો. જૈન મત ઉપર આક્ષેપ કરનાર ની સામે તેઓ નિકર થઈ ઉભા રહેતા. જૈનમત સમિક્ષાના દેશમાં તેઓ સામે થવાને તૈયાર થયા હતા.

તે પછી ગાંધી અમરચંદ ઘેલાભાઈએ જણાવ્યું કે, મરહુમની લખવાની, વાંચવાની, અને સ્મરણમાં રાખવાની ઉત્તમ શક્તિ હતી. કોઈવખત જ્ઞાન ચર્ચાને માટે તેઓ એક દિવસમાં સો સો શ્લોક કંઠાય કરી શકતા હતા. બીજું તેઓ આપણી જૈન કોમની અંદર સંગીતના સારા અભ્યાસી હતા. તેઓ સંગીતનો ઉપયોગ હમેશાં પ્રભુ ભક્તિ અને પૂજા ભણાવવામાં કરતા હતા. તેથી અત્યારે પૂજા ભણાવવાની બાબતમાં પણ તેમની ખરે ખરી ખોટ પડી છે.

તે પછી શાસ્ત્રી જદવજીએ તે વીરનરે સ્થાપેલી આત્માનંદ સભાને ઇંદ્રની સુધર્મા સભા સાથે સરખાવી તેમના ગુણોની પ્રશંસા કરી હતી. તે પછી મી. હાયાલાલ હકમચંદે મરહુમની ધાર્મિકવૃત્તિ અને ઈંગ્રેજ કેળવણી પામેલા આધુનિક યુવાનોને સમજાવવાની શક્તિ વિષે ઢૂંકામાં વિવેચન કર્યું હતું. તે પછી “વિદ્યા-વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ” ના માલિક શા પુરૂષોત્તમ ગીલાભાઈએ મરહુમે આપેલી પોતાને અસાધારણ સહાય અને તેને અંગે મરહુમની પરોપકારવૃત્તિની પ્રશંસા કરી હતી. ત્યારબાદ મી. નરેશભદ્રાસ ભગવાનદાસે જણાવ્યું કે હિંદુસ્તાનમાં આવા નરરત્નોની ખોટ પડે છે, તે તેની અવનતિનું ચિન્હ છે, આજ કાલ ઈંગ્રેજ કેળવણી પામેલા જૈન શાસ્ત્રની વિરુદ્ધ વર્તન ચલાવે છે, એવો જ અપવાદ

૨૪૪

આત્મજ્ઞાનના પ્રકાશ.

તેઓને માથે લાગેલો છે, તેનું મૂળ કારણ જનતાત્વ જ્ઞાનને નવી પદ્ધતિથી સમજવનારા પુરૂષોની ખામીને લીધે છે. જે ખામી મરહુમ ગુણચંદ્રભાઈએ દૂર કરી હતી. તેઓ પોતાની વિદ્વતાથી નવી ન સંસ્કારવાળાને શંકા રહિત કરી કાણુ વારમાં ધાર્મિક વૃત્તિવાળા કરી શકતા હતા. તે સાથે જૈનોની સાંપ્રારિક ઉન્નતિના નવા માર્ગ તેઓ બુદ્ધિ બળથી શોધી શકતા હતા. ત્યારબાદ મી. મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીયા બી. એ. એલ. એલ. બી. એ મરનારના સદ્ ગુણોનું બ્યાન સંક્ષેપમાં દર્શાવ્યું હતું. તે પ્રસંગે ભારતના પ્રખ્યાત રાજકર્મી ભર્તુહરીના શતકનો એક શ્લોક બોલી તે વિષે વિવેચન કર્યું હતું. અને આવા વિદ્વાન નરના સ્મરણ માટે કંઈ પણ કરવા યોગ્ય કર્તવ્યની સૂચના કરી હતી.

તે પછી મરહુમના સ્વર્ગવાસના બપોર સાંભળી જે જે મુનિ મહારાજઓના અને જૈન ડોમના અગ્રેસરોના વિદેશમાંથી શોક દર્શક પત્રો આવેલા તે ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસે વાંચી સંભળાવ્યા હતા જેમાં મરહુમના ગુણોની પ્રશંસા સાથે હૃદય વેધક શબ્દોથી ભારે શોક દર્શાવવામાં આવ્યે. હતો. ત્યારે બાદ પ્રમુખની આજ્ઞાથી વોરા બુઠાભાઈ સાકરચંદે કુંડ ઉઘાડવાની દરખાસ્ત સુધી તેને મી. વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસે ટેકો આપ્યો હતો તે પછી ગાંધી જમનાદાસ અમરચંદે મરહુમના નામનું સ્મરણ રહે તેને માટે અસરકારક વિવેચન કરી મરહુમના ગુણનું યથાર્થ વર્ણન કરી સ્મારક કુંડની આવશ્યકતા દર્શાવી હતી. તેનાજ અનુમોદનમાં મી. નરોત્તમદાસ હરજીવનદાસે પણ વિશેષ વિવેચન કર્યા પછી સ્મારક કુંડનો સમારંભ તત્કાળ કરવામાં આવ્યો હતો જેમાં ત્યાં પધારેલા ગૃહસ્થોએ નીચે પ્રમાણે ઉત્સાહથી રકમો ભરી હતી.

24

૨૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ,

~~~~~

૨) શા મોતીચંદ ઉજ્જમ.

૬૭૩)

ત્યાર બાદ સ્મારક કુંડની વ્યવસ્થા કરવાને નીચે પ્રમાણે એક કમીટી નીમવામાં આવી.

પ્રમુખ.

શેઠ. રતનજી બીરજી.

ઉપ પ્રમુખ.

વોરા હઠીસંગ ઝવેરચંદ.

શેઠ કુંવરજી આણંદજી.

સેક્રેટરી.

શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી

વોરા જુઠાભાઈ સાકરચંદ.

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રીભોવનદાસ. પારેખ દુર્લભદાસ કલ્યાણદાસ.

મેમ્બરો,

શા મગનલાલ ઓધવજી.

શા દામોદરદાસ હરજીવનદાસ.

શા ભગવાનલાલ કરચનજી

શેઠ જુઠાભાઈ વાલજી.

શા ખોડીદાસ ધરમચંદ.

શા પુરષોત્તમદાસ ગીંગાભાઈ.

શેઠ રાયચંદ હીરાચંદ.

શેઠ નરોત્તમદાસ બાણજી.

પારેખ આણંદજી હરજીવન.

વોરા ગીરધર ગોરધન.

ગાંધી અમરચંદ ઘેલાભાઈ.

શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદર.

પોસ્ટમાસ્ટર લખુભાઈ ભાઈચંદ. શા હરજીવન દીપચંદ.

ત્યારબાદ પ્રમુખે મરહુમના ગુણની પ્રશંસા કરી દિલગીરીનો ઠરાવ પસાર કર્યો. અને સ્મારક કુંડની આવરયકતા દર્શાવી બીબ-ઓને સ્મારક કુંડને મદદ કરવાની મલામણુ કરી હતી.

ત્યાર પછી શા મગનલાલ ઓધવજી એ પ્રમુખ સાહેબ તથા પધા-વેલા ગૃહસ્થોનો ઉપહાર માન્યો હતો. અને સભા વિસર્જન થઈ હતી.

લવાળમની પોહોંચ.

- ૧-૫-૦ શા સુરજમલ લલુભાઈ.
 ૧-૪-૦ ૬. શુશાલી ધારશી મુલજી. ૨-૯-૯ શા મુલચંદ કમનંદાલ.
 ૨-૯-૦ શા મેણસીમાઈ ગગલ. ૨-૯-૦ શા કલ્યાણજી ભાઈચંદ.
 ૨-૯-૦ શા ટેકચંદ મોતીરામ. ૨-૯-૦ સંઘવી. લલુભાઈ શાકળચંદ.
 ૨-૯-૦ દોશી દેવચંદમાઈ જોડામાઈ ૨-૯-૦ શેઠ જ્યેષ્ઠમાઈ બેચરદાસ
 ૨-૯-૦ શા યુનીલાલ પરશેતમ ૨-૯-૦ શા હડીશંચ રતનચંદ.
 ૨-૯-૦ શા હરગોવન ઉમેદચંદ ૨-૯-૦ ગોંધી મગનલાલ સાકળચંદ
 ૨-૯-૦ શા લખમીચંદ મોહનલાલ ૧-૫-૦ શ્રી જૈનલાઈ બેરી.
 ૨-૯-૦ શા માલસી ગોવંદજી ૧-૫-૦ શા હાકરશી માલચંદ
 ૨-૯-૦ શા અભેચંદ કચરા. ૧-૫-૦ મેળા ગોવંદજી ઉમેદમાઈ.
 ૨-૯-૦ શા લખમીચંદ દેવચંદ ૧-૪-૦ શા મોતીચંદ કુમેરદાસ
 ૨-૯-૦ શા ખુલ્લચંદ કશળચંદ ૧-૪-૦ શા મોહનલાલ સોભાગચંદ
 ૨-૯-૦ શા હેમરાજ રતનશી ૦-૧૧-૬ શા લલુચંદ શોભરામ
 ૨-૯-૦ શા વીરચંદ રાગજી ૨-૯-૦ પૈદ મગનલાલ યુનીલાલ
 ૨-૯-૦ શા વનમાળી વેલજી ૨-૯-૦ ઝવેરી સરપચંદ ધોળીદાસ.
 ૨-૯-૦ શા રાયચંદ દેવચંદ ૨-૯-૦ ઝવેરી કલ્યાણજી અમીચંદ
 ૨-૯-૦ શા મણીલાલ ત્રીકમદાસ ૨-૯-૦ માસ્તર રતનચંદ મુળચંદ
 ૨-૯-૦ શા આશારામ લીલાચંદ ૨-૯-૦ શા યુનીલાલ સાકળચંદ
 ૨-૯-૦ દફતરી ખીમચંદ હેમચંદ ૨-૯-૦ જી. એન. દલાલ.
 ૨-૯-૦ મળમુદાર વાડીલાલ હેમચંદ ૨-૯-૦ વકીલ લવજીમાઈ પુજામાઈ
 ૨-૯-૦ મી. કપુરચંદ લખમીચંદ ૨-૯-૦ જોશંગલાલ મોહનલાલ
 ૨-૯-૦ શા માધવજી ચત્રભુજ ૨-૯-૦ શા છોટલાલ કપુરચંદ
 ૨-૯-૦ શા જ્યેષ્ઠ વીરચંદ ૧-૫-૦ પઠવા નાથાભાઈ નમ્મશા
 ૨-૯-૦ શ્રી કપુરવિનય જૈનલાઈબેરી ૧-૫-૦ શા કેશવલાલ આપુભાઈ
 ૨-૯-૦ માસ્તર મોતીચંદ ઉમેદચંદ ૧-૫-૦ શા મેગનલાલ દલાપતરામ.
 ૨-૯-૦ શા જીવચંદ વેલચંદ ૧-૫-૦ શા મગનલાલ નરેતમ
 ૨-૯-૦ શા ગોવંદજી લખમાજી ૨-૯-૦ શા રાયચંદ કશળચંદ
 ૨-૯-૦ શા અમીચંદ નથુજી

૨.

- ૧-૫-૦ શેઠ કમળશીમાખડીશિલાખચંદ ૨-૬-૦ શાં કાળીદાસ વનમળી
 ૨-૫-૦ બોળાવતખીમચંદ જાનમલજી ૨-૫-૦ વખારીયા મુળચંદ સાંકળચંદ
 ૨-૫-૦ શ્રી ગંભીરમલજી જૈનલાખચેરી ૨-૫-૦ શેઠ રાજમળ ચોથમળ
 ૨-૫-૦ શા હોટાલાલ નવલચંદ ૨-૫-૦ શા ગોકલદાસ પાનાચંદ
 ૨-૫-૦ કામદાર પોપટભાઈ જોશંગ ૨-૫-૦ શા નેમચંદ બેચરદાસ
 ૨-૫-૦ શા રાણશી અમરશી ૨-૫-૦ દોશી રાધચંદ કશળચંદ
 ૨-૫-૦ ગાંધી રીવલાલ હરીભાઈ ૨-૫-૦ શા હીંગલાલ ગંગારામ
 ૨-૫-૦ દોશી કુલચંદ જોસંગ ૨-૫-૦ શા ચત્રભુજ મોનજી
 ૨-૫-૦ શા મગન ચતુર ૨-૫-૦ શા કલાણજી નેમચંદ
 ૨-૫-૦ શા મણીલાલ તલકશી ૨-૫-૦ બણશાળી ચાંપશી આણંદજી
 ૨-૫-૦ ગાંધી રાવજી હંશરાજ ૨-૫-૦ શા મનોરદાસ સુંદરજી
 ૨-૫-૦ શા કરતુર મનજી ૨-૫-૦ શા તારાચંદ કરમચંદ
 ૨-૫-૦ શા વેલશીમાખ મુળજી ૨-૫-૦ શા હરખચંદ કરમચંદ
 ૧-૫-૦ શેઠ પરંગ ધનજી ૨-૫-૦ શા હીરજી માણેક
 ૧-૫-૦ લાલા ઉતમચંદ પોંડીદાસ ૨-૫-૦ ઝવેરી માણેકચંદ ઘેલાભાઈ
 ૨-૫-૦ શા હીરાચંદ વીરચંદ ૨-૫-૦ શા કપુરચંદ ફતેચંદ
 ૨-૫-૦ શા રતના પનાજી ૨-૫-૦ શા માનચંદ કશતાજી
 ૨-૫-૦ શા ઝવેર દેવાજી ૨-૫-૦ શા હરિતમલ શક્તિમલ
 ૨-૫-૦ ચોખ્ખીયા પુનમચંદ મનજી ૨-૫-૦ જવાહીર લાલ જૈની
 ૨-૫-૦ શા પ્રેમચંદ જોચંદ ૨-૫-૦ શા તીલોકચંદ રૂપચંદ
 ૨-૫-૦ શા લોલાચંદ દેવચંદ ૨-૫-૦ શા માનાજી મોતાજી
 ૨-૫-૦ શેઠ મેઝાપચંદજી હીંદુમલજી ૨-૫-૦ આયુ રાયધનપતસીહજી
 ૨-૫-૦ શા વીરચંદ ખીમચંદ ૨-૫-૦ શા બીખાલાલ વલમજી
 ૧-૫-૦ વેરા મીયાચંદ કશતાજી ૨-૫-૦ શા ખુશાલ અમુલખ
 ૨-૫-૦ શા ઘેલાભાઈ ગુલાબચંદ ૨-૫-૦ શા મનસુખ કીરતચંદ
 ૧-૫-૦ શેઠ દેવજી શામજી ૦-૮-૦ શા મુલચંદ કુલચંદ
 ૨-૫-૦ શા સુનીલાલ નાનચંદ ૦-૩-૬ શા જીવાભાઈ હંસરાજ
 ૨-૫-૦ શા શામજી મુળજી ૧-૮-૦ શા મગનલાલ બાલાભાઈ
 ૨-૫-૦ શા ઝાયાભાઈ તાપીદાસ ૧-૪-૦ શા કળશચંદ જાનજી
 ૨-૫-૦ શા જોશભાઈ વીરમ ૧-૪-૦ પારી પ્રેમચંદ દેવજી

૩

- ૨-૯-૦ શા કીર્તિભાષા મોગલાલ
 ૨-૯-૦ શા ઉગ્રમશી રાધશી
 ૨-૯-૦ શા હીરાચંદ લાલચંદ
 ૨-૦-૦ શેઠ રતનજી વીરજી
 ૨-૦-૦ શેઠ રાધચંદ હીરાચંદ
 ૧-૦-૦ સલોત જગજીવન કૃતચંદ
 ૧-૦-૦ ગાંધી કુમેરદાસ પરશોતમ
 ૨-૦-૦ મારતર નાનચંદ બેચરદાસ
 ૨-૯-૦ શા રાધચંદ ખુશાનચંદ
 ૨-૯-૦ શેઠ તત્તકચંદ માણેકચંદ
 ૨-૯-૦ શેઠ લખમશી હીરજી કાળાણી
 ૧-૮-૦ શા સરપચંદ કલુભાઈ
 ૨-૮-૦ શા જીવાભાઈ માણેકચંદ
 ૧-૦-૦ શા ત્રીકમજી હરીચંદ
 ૨-૯-૦ શા નાથાભાઈ ભાઈચંદ
 ૨-૯-૦ શા વીઠલદાસ રંગનાથ
 ૧-૫-૦ શા કચરાચંદ જગનલાલ
 ૨-૮-૦ વકીલ ચત્રબજ ગોવીંદજી
 ૨-૦-૦ દોશી આણંદજી પરશોતમ
 ૨-૯-૦ જ. મનસુખલાલ સુરજમલ
 ૧-૦-૦ વા. ગુલાબચંદ અમરજી
 ૨-૮-૦ શા જીવરાજ હેમચંદ
 ૨-૯-૦ શા ગોવીંદ નથુજી
 ૨-૦-૦ શા જશરાજ ત્રીકમજી
 ૧-૪-૦ શા ભીખાભાઈ વીઠલ
 ૨-૮-૦ શા શામજી ભીમજી
 ૨-૮-૦ શા કરતુરચંદ વીરચંદ
 ૨-૦-૦ શા વરધમાન જુઠા
 ૨-૯-૦ શા વનમાળી જગનલાલ
 ૨-૮-૦ શા અમરચંદ હરજીવન
 ૧-૪-૦ શેઠો દેવશંજી ધર્મચંદ
 ૧-૪-૦ મેતા વહાલુ ટોકર
 ૧-૪-૦ મેતા વેલચંદ ન્યાસચંદ
 ૧-૪-૦ કોઠાલી મણીલાલ રીંગબદાસ
 ૧-૪-૦ જાણશાળી હીરાલાલ રાધચંદ
 ૨-૮-૦ શા ભાઈચંદ કાનજી
 ૧-૮-૦ મુની કુનેલ વિજયજી
 ૨-૯-૦ મેધજી બેતશી
 ૨-૯-૦ શા જાદવજી વેલજી
 ૨-૯-૦ જવેરી હરાચંદ મેળીચંદ
 ૨-૯-૦ શા ત્રીભોવનદાસ બાણજી
 ૨-૯-૦ શા કુનેચંદ કપુરચંદ
 ૧-૫-૦ શા ખુસાલ નાનજી
 ૧-૫-૦ શા મંગળદાસ ગોરધનદાસ
 ૧-૦-૦ શા અમૃતલાલ પુરશોતમદાસ
 ૨-૯-૦ શા ભોગીલાલ લલુભાઈ
 ૧-૫-૦ વકીલ મહાસુખ નરશીદાસ
 ૨-૯-૦ શા મગનલાલ મોતીચંદ
 ૨-૨-૬ શા શોભાગચંદ વશતા
 ૨-૯-૦ રાવજહાદુર ગુપ્તિસિંહજી બાણુ
 ૧-૫-૦ શા હીરાચંદ ખીમચંદ
 ૨-૯-૦ શા મગનભાઈ રામચંદ
 ૨-૯-૦ શા સુનીલાલ ખુબચંદ
 ૨-૯-૦ શા ધેલાભાઈ દેવચંદ
 ૨-૯-૦ શા તેમચંદ નથુભાઈ
 ૨-૯-૦ શા ખીમચંદ કેસરીચંદ
 ૨-૯-૦ શા કલાણુજી દેવચંદ
 ૨-૯-૦ શા સાકરલાલ સુનીલાલ
 ૨-૯-૦ શેઠ મગનભાઈ ગુલાબચંદ
 ૨-૯-૦ શા મગનભાઈ મલકચંદ

૪.

૧-૪-૦ શા લલુભાઈ ધનજી	૨-૯-૦ શા યુનીલાલ છગનલાલ
૧-૦-૦ શા ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ	૧-૫-૦ શેઠ વાડીલાલ રતનચંદ
૨-૦-૦ શા શંકરલાલ જૈન વૈદ	૧-૫-૦ શા છગનલાલ જીવરાજ
૨-૯-૦ શા ઉકાભાઈ તારાચંદ	૨-૯-૦ શેઠ સારાભાઈ મગનભાઈ
૨-૯-૦ શા હીરાચંદ કકલભાઈ	૨-૯-૦ શા દેવજી નથુભાઈ
૨-૯-૦ શા યુનીલાલ વખતચંદ	૨-૯-૦ શા નીઆલચંદ માનચંદ
૨-૯-૦ શા દોલતરામ કેશવરામ	૨-૯-૦ શેઠ દેવજી જેવંતની કુ.
૨-૯-૦ શા મનસુખરામ નાનચંદ	૨-૯-૦ શા વીરજી ડાયાભાઈ
૨-૯-૦ શા મલુકચંદ ઉમેદચંદ	૨-૯-૦ શા ભગવાનજી પરશોતમ
૨-૯-૦ શા માણેકચંદ વરતારામ	૨-૯-૦ શા લલુભાઈ નથુભાઈ
૨-૯-૦ શા પરશોતમ ઇચ્છાચંદ	૨-૯-૦ શેઠ ધરમશી ગોવીંદજી
૨-૯-૦ વડીલ હીરાચંદ પીતાબરદાસ	૨-૯-૦ શા ધરમચંદ ઝવેરચંદ
૨-૯-૦ શા લુલાભાઈ વજીઆ	૨-૯-૦ શા જેઠાલાલ કલાજીજી
૨-૯-૦ શા માણેકચંદ કપુરચંદ	૨-૯-૦ ઇચ્છાચંદ રંગીલદાસ
૨-૯-૦ શેઠ ચોમલુભાઈ દામજી	૨-૯-૦ શા વાડીલાલ દલસુખરામ
૨-૯-૦ શા મગનલાલ પુરશોતમ	૨-૯-૦ શેઠ રતનજી ખીમજી
૨-૯-૦ શા તલકચંદ જેઠાભાઈ	૨-૯-૦ શા કુંવરજી આણંદજી
૨-૯-૦ શેઠ રતનશી જેચંદ	૨-૯-૦ શા ડાયાભાઈ છગનલાલ
૨-૯-૦ શા હરમચંદ કપુરચંદ	૨-૯-૦ શા લખમીચંદ લલુભાઈ
૨-૯-૦ શા જીવનભાઈ ચતુર	૨-૯-૦ શા મગનલાલ તારાચંદ
૨-૯-૦ શા અંબાલાલ પાનાચંદ	૨-૯-૦ શા મોહનલાલ પુળભાઈ
૨-૯-૦ શેઠ વીરચંદ દીપચંદ	૨-૯-૦ શા લખમીચંદ વજીજી
૨-૯-૦ શા નેમચંદ મેલાપચંદ	૨-૯-૦ શા ઉતમચંદ ખીમચંદ
૨-૯-૦ શા હરગોવિન ઝવેરચંદ	૨-૯-૦ શા મદનજી મંગળજી
૨-૯-૦ શા દેવચંદ ઉતમચંદ	૨-૯-૦ શા મોકમચંદ સવાઇચંદ
૨-૯-૦ શા દેવરાજ આવજી	૨-૯-૦ શા ગોકળદાસ શુલાખચંદ
૨-૯-૦ શા દેવકરજી ઝવેર	૨-૯-૦ શેઠ નેમચંદ ભીમચંદ